

شرف گیت

612

فیروز الدین شرف

حقوق مصنف کے محفوظ رہنے

بار _____ اول

مارچ _____ ۱۹۴۴ء

TECHNICAL SUPPORT BY
CHUGHTAI
PUBLIC LIBRARY

چچا پن والے

ہور بک شاپ لاہور

موبہن لاہور
ڈ - نیت روڈ - شہید
لاہور

— * —

حیدرآباد پریس لٹریچر ایسوسی ایشن، لاہور

محترم سومنا تھ چہجہ

ڈاکٹر آف آل انڈیا ریڈیو سٹیشن لاہور دے ناں
بھیٹا کیے گئے

شرافت دے پتلے دی گل شیریں ہوئے
سدا منٹھے بوٹے دا پھل شیریں ہوئے
نہیں لوڑ شربت تے ہر صری دی اوتھے
شراف جتھے "سوئے" دا بھل شیریں ہوئے

فہرست

صفحہ	گیت	نمبر شمار	صفحہ	گیت	نمبر شمار
۲۴	کھوئیے	۱۱	۷	گیت بیچہ	۱
۲۶	پر دیسی	۱۲	۹	نہ ہنس دیو یا	۲
۲۸	بے دنیا یاں	۱۳	۱۱	سندھراں	۳
۳۰	زلف کنڈل	۱۴	۱۳	آرتی	۴
۳۱	مہر	۱۵	۱۵	ظالم اکیتاں	۵
۳۳	ساڈے تین	۱۶	۱۷	مستے درد	۶
۳۵	درداں دی دنیا	۱۷	۱۸	زلف	۷
۳۷	دھچھوڑا	۱۸	۲۰	سیا پے	۸
۳۸	غم دی جیتی	۱۹	۲۱	چوٹاں	۹
۳۹	مجت دی چکے	۲۰	۲۳	چوگ	۱۰

نمبر شمار	گیت	صفحہ	نمبر شمار	گیت	صفحہ
۳۵	شکائتاں	۷۲	۲۱	ڈکھدا	۴۲
۳۶	تیناں دے جادو	۷۴	۲۲	گھڑا	۴۴
۳۷	حسن دی چوٹ	۷۶	۲۳	مستی	۴۶
۳۸	ڈکھ	۷۸	۲۴	ساڈی دنیا	۴۸
۳۹	سوگ	۸۰	۲۵	رمزاں	۴۹
۴۰	عشق دی بھانجری	۸۱	۲۶	حسن دا تھار	۵۲
۴۱	متابی گھڑا	۸۲	۲۷	عاشقی	۵۵
۴۲	مٹھی مٹھی نیند	۸۷	۲۸	ترچھی نگاہ	۵۸
۴۳	پھینچل ہارا	۸۹	۲۹	چھراکیاں	۶۱
۴۴	جوانی دا بوتلا	۹۱	۳۰	عشق دی رنگن	۶۲
۴۵	بتقدری	۹۳	۳۱	بہنواں تے ہو کے	۶۳
۴۶	مرادیاں دے موتی	۹۵	۳۲	وید	۶۵
۴۷	سہیا	۹۷	۳۳	جدائی	۶۷
۴۸	میرا کہناں	۱۰۰	۳۴	دھار	۷۰

نمبر	گیت	صفحہ	نمبر	گیت	صفحہ
۴۹	عشق ہے چور	۱۰۲	۴۱	آڈیک	۱۲۷
۵۰	میرا ڈھول	۱۰۴	۴۲	دھوٹے دے داغ	۱۲۹
۵۱	اکھاں دافرش	۱۰۶	۴۳	ہاں کر جا	۱۳۱
۵۲	دلبر	۱۰۸	۴۴	بہلی	۱۳۳
۵۲	اُلٹی چال	۱۱۰	۴۵	جی نہیں لگدا	۱۳۵
۵۲	گڈتی	۱۱۲	۴۶	پنوں ویسے موستے	۱۳۷
۵۵	خواری	۱۱۵	۴۷	چشماں ہے دہن	۱۳۸
۵۶	راہی	۱۱۷	۴۸	رستیا ماہی	۱۴۰
۵۷	بیر	۱۱۹	۴۹	نازک جڈی	۱۴۲
۵۸	ماہی	۱۲۱	۵۰	آمیدل دنی گری	۱۴۳
۵۹	چاننی	۱۲۳	۵۱	ندیلوں پار	۱۴۴
۶۰	چھکماں	۱۲۵			

گیتِ لغیچہ

میرے ولوں

گیتاں دی دنیاں بڑی حسین دنیاں اے گیت خوشی دا پورا، دکھاں دا مہارا، اجبت
دائینہا، عبادت دی آتما نکلے آذاریاں لاؤن والا اک بندہ اے گیت دلایاں گہرائیاں توں پھل
پھل کے برشاں دی مٹی نول چوند اے بھگان دی صدا تے شہزادی دانمہ دی ادا حاج
لے راہ پریمی دا دلولہ تے پھر کٹھے داما تھی لے

پنجابی بولی آمد جیڑے گیت ہن تیکر ماڈے سامنے آئے نے، ادھر صرف تمویاں تھان پڑ
والی پنڈہ آں دے بے دستے جذبیان دے پٹھے سو میں نے شاعران نے بہت گھٹ بنائے ہوئے
نے، ہور بولیاں دے شاعران نے گیتاں توں اپنی بولی دا وٹھلا ادبی انگ بنا دتا اے، پنجابی
بولی اندر اے ایہ بڑا گھٹا ماسی، گئی اگہاں دھوکھاریاں نے گیت کاری یاں دنیاں بھکا کے اپنی
ٹھیکے ٹھوکران کھانڈی دی کوتاناؤں ہی گیت کہہ کے جی سہنا کر لیا اے، پر اوہناں دے گیت مڑاں
تولاں جذبیان تے شاعری دے مٹولاں توں کچے کوئے سن، ایس کے نہ لودہ اپنی پنجابی بلانی تے ہونٹاں
نچے نہ دنیاں دے دل وچ گھر سکے، تے اگہاں دھو شاعر مہنساں کاکاں دواں ولوں مانجے گئے،

پنجابی بولی انتہائی تکرار پر مشتمل ہے۔ یعنی رام سپا ترک، نور پوری، جیہ سنگھ
 صابو ہاری، صاحب بیکل، دلی، صحرانی، دھواں، چوڑا، شاکریت، جیہ نڈیاں، جاگدیاں، تصویراں، نظر، اندیاں، نے، ہو بھی
 سینکڑے ہو جیسے شلو، مہنگے، جہاں، انجلیاں، تے گنن، گوچرے گیت، مکے ہون، پرواہ گیت، کار، کھوون
 سے تھکے نہیں، کیونکہ اسٹان، لوگ، ناواں، تے سینکڑے بنے ہو گیتاں، ریکارڈاں، ریڈیو، فلمیں
 پنجابی زبان توں نیاں دے مترویاں، دھج، شنگی، موہنی، طرح اپنا لے گئے ہن۔

سچی گل تے راہ ہے پئی کہے بولی توں زندہ رکھن والے تے، ادھی گڈی پڑھاؤں والے گیت ہی سہے۔
 تے گیت دی اوہ چیز ہے کہ صاف ستھری، ٹھہری ہوئی تے جذبات دی رنگن چہ رنگے ہوئے ہون، میں ظاہر توں علاوہ تھک
 اکہ نڈاں، لگ بھگ گیت مکے موگے، جہاں دے چہ شبد، جمن، نساں تے ساز، تھیاں، عشیقہ، حیراں، بھی شامل
 نے میرے گیت، توہیاں، گیتاں، فلمیں، پھتیاں، ڈیوڈیاں، لہاں، چوں، سن، کے لوکاں، تے ہون
 تسلیج کر دے ہوئے، دلن، دھج، جادو، تے، تینوں، راہ، بھی، ان، پئی، میرے، بنے، ہوئے، گیتاں، توں، غلام، حیدر
 جنت، خاں، امر ناتھ، دھوم، خاں، گوہر، رام، دے، گے، مارٹر، صاحبان، دیاں، بنیاں، ہوئیں، سندھ، طراں، نے، بڑے
 یا، پر، پنڈاں، ان، پئی، گدی، دھج، لوریاں، دیاں، میں، اچھ، گیتاں، دی، دنیاں، دچل، تھوڑے، جیسے، پھل، دے، راہ، گلدستہ
 توہاں، تے، سدا، نے، پیش، کردا، ہاں، رہنے، چاہیا، تے، دھجی، کتاب، رگیت، نچھ، دے، پہنیا، پھتیاں، توہاں، دی، خدمت
 دھج، حاتمہ، کہتی، یاد دہی!

شرف

نہ ہنس دیو یا

گھڑی گھڑی جھکے نہ دست دیو یا
دکھتاں وچ چھڈ کے نہ ہنس دیو یا

اپنی اگ سینے چہر رکھی بال کے کہ دیواں چوک نال تینوں حال کے
دکھتیاں دے حال تے نہ ہنس دیو یا
گھڑی گھڑی جھکے نہ دست دیو یا
تینوں تے پتنگیاں داپیار ساڑدا تینوں میرا ماہی و لدار ساڑدا
گئے اکو پھاہی وچ بھست دیو یا

گھڑی گھڑی بجھکے نہ دست دیویا
 لٹ لٹا تیری حوالہ تھپدی میں تے ڈراں آہ بھی نہیں مہنوں گھڑی
 تیرا میرا فرق ایسا بس دیویا
 گھڑی گھڑی بجھکے نہ دست دیویا
 تیرے تیل وٹیاں نے روزگناں اے پر سافے تنجواں نہ کدی سکناں
 رس ورج گھول نہ توں رس دیویا
 گھڑی گھڑی بجھکے نہ دست دیویا
 شرف چہرا سونہیاں سے بھیت کھولا عشق اوہنوں گلیاں پورج رولا
 لمی جیہی زبان رکھیں دست دیویا
 گھڑی گھڑی بجھکے نہ دست دیویا

سدھراں

میرے سجنائے ایہہ میریاں سدھراں نے
 تینوؤں دکھاں دے ماں سناؤ نڈار ہواں
 چوٹاں چوٹاں مٹھیاں مٹھیاں لا لاکے
 تیرے مسترے درد جگاؤ نڈار ہواں

ہو دے چن دی چاننی ددھ درگی
 ہستے باغ دا موتیا کھڑکھڑ کے
 توں نڈار ہویں یں پھڑدار ہواں

توں رسد ارہویں میں مناؤ نذر ہواں

تیرے پیراں دی میں ہندی ہو واں کدی
 کہ می منشاں دا کجلا بن جاواں
 تیرے عشق چ پیار یا پس پس کے
 تیرے حسن دی چمک ودھاؤ نذر ہواں

شرقت مرے محبت دے آجاؤن
 شے تار پیار دی ناہیں کدی
 توں گیت ہو دیں میں درد ہو واں
 توں راگ ہو دیں میں گناؤ نذر ہواں
 میرے بجنائں ایہہ میریاں سدھراں نے

آرتی

تیری جے پنجابی ماما
تیرے پو جے چرن بدھ ماما

نوریاں دے دے گود کھلا دیں گھوڑیاں گول گول دیا دی پادیں
مرن سمیں بھی دین توں پادیں ایسا پکاتا ماما
تیری جے پنجابی ماما

توں بس ساڈی مٹھی بولی بول بول ورج مہرے گھولی

پیراں رُسے دج غیراں رولی   قدر نہ تیر جساتا
تیری جے پنجابی ماتا

ہو گئے سارے دکر ہنیرے   جنہاں دے من تیرے ڈیرے
جاگ پئے اوہ پتر تیرے   بھروین گے کساتا
تیری جے پنجابی ماتا

رانی بن کے تخت بٹداویں   گھر اپنے داراج توں پاویں
شرف ملے تینوں خوشی مناویں   نسکھ دیوے تینوں داتا
تیری جے پنجابی ماتا

ظالم اکھیٹاں

گھائیں مینوؤں کرگیاں اکھیٹاں
بازی عقل دی ہرگیاں اکھیٹاں

دل توں لگی شکل پیاری اکھیٹاں سے گل تے پھر گئی آس
موت کے دی مرگیاں اکھیٹاں
گھائیں مینوؤں کرگیاں اکھیٹاں

پتہ بھردنی اٹھ کھڑی کیر کیر کے نازک موتی

جھولی میری بھر گیتاں اکھیاں
گھائل مینوں کر گیتاں اکھیاں

ندری دھپوڑے دی ٹھاٹھاں مار دس دے نے پئے دور کنہاے
دیکھکے کا بنگاں ڈر گیتاں اکھیاں
گھائل مینوں کر گیتاں اکھیاں

پہلے تے سن بڑیاں ویاں تڑف تڑف مہن ٹھنڈیاں ویاں
ڈکھ جسر دا جر گیتاں اکھیاں
گھائل مینوں کر گیتاں اکھیاں

سے درد

ہے میری دعا ایسے میرے ربا
 مینوں حُسن چو اتیاں لاؤندا رہے
 لا لاکے چو تہڑاں جس دیاں
 میرے نثر ت ورجگاؤندا رہے
 پتہ پچھا پھراں ادب اگلی گلی
 اے نام لکھا کے ہتھ دی تلی
 مینوں میری جوانی روندی پھیرے
 مینوں میرا وحش ہساؤندا رہوے
 کسے ڈھڑٹ دل دی پریت ہو وال
 کسے ڈھڑٹ دی پریت ہو وال
 اک دروا بھینا گیت ہو وال
 مینوں سارا زمانہ گاہ وندا رہے

زُلف

عشق والی گل نہ چھپائی جانندی اسے
 لگے جتھے، اوتھوں نہ بھجائی جانندی اسے
 پہلوں سے منصور ہوئے عشق اندر چر
 پھر سولی تے دیداد ہی پائی جانندی اسے
 عشق والی گل نہ چھپائی جانندی اسے
 رکھے تلی آتے ہر جادے کنگھی وانگوں چہر
 پھیر زلف محبوب دسی و اسی جانندی اسے
 عشق والی گل نہ . . . . .
 شیریں شیریں سے سخن جہڑوں موہ لیتے سخن

ندی اودوں بہجوں دی چندی جاندی اے
 عشق والی گل . . . . .

کراں کیو میں میں بیان پیری نہ دی اے زبان
 گل عشق والی، نہ وقت نہ سنائی جاندی اے
 عشق والی اک نہ بھائی جاندی اے

سیا پے

انہاں میناں نے پائے سیا پے نے
نازک جسد رُئی کُٹک و کھماں دے
پھسلاں ناں چوڑے چھا پے نے
انہاں میناں

چمین دتا تے لے لیا روناں
انہاں و نیچ کیتے ایہہ آپے نے
انہاں میناں

جسد اندر اِنج بند بند کھڑکے
جیوں کھڑکھڑ کر دے پا پے نے

انہاں میناں
فشرقت چہرے لئی اسماں عمر گنواں
اوہنوں قسدر نہ ساڈے جاپے نے
انہاں میناں نے پائے سیا پے نے

چوٹاں

چوٹاں تیرے عشق دیاں سہیتاں
 گلاں دل دیاں دل وچہ رہیتاں
 تیکھے تیناں دے تیرے چلے کے توں
 مینوں زلفاں دے کٹڈل پا کے توں
 میری سندھ بدھ ہو مش گوا کے توں
 میریاں خبراں نہ مول توں لیتاں

گدلیں ہل . . . . . اسی دنگ سدا یاں دے رونے آں

گوئے از نگ جوانی داد ہونے آں
 نامے تنجواں دے ہار پر دستے آں
 نہ توں سُنیاں تے نہ اسماں کہیاں
 گلاں دل ..... دل

سینے، حجر مواتا بلدا اے
 سنانوں و آنکھ بھی دے تلدا اے
 ساڈے نیماں دانیر نہ ٹھلدا اے
 ساڈیاں عقل لال آڈ مپڈ گیٹاں
 گلاں دل دیاں دل وچ رہیساں

چوگ

بُری عشق دی چوگ نہ بھس پر دیسی پنجپیا
 جال نہ ٹٹے جان نہ بھاوے
 آپ پھسے نوں کون چٹا لے
 ایہہ عمر داروگ نہ بھس پر دیسی پنجپیا
 آپ سہناں آپ روناں
 کسے نہ تیرا درد می ہوناں
 ہاسے کر دے لوگ نہ بھس پر دیسی پنجپیا
 دُوروں دُوروں دیکھد نظارے
 شرف آزاد رہیں توں پیارے
 لاویں نہ دل نوں روگ نہ بھس پر دیسی پنجپیا
 بُری عشق دی چوگ

کھوٹے

موہنوں مٹھتے، دلاں دی کھوٹے
 تیرے نال کی بولتیاں
 اللہ کرے ایہہ مرجان کھپڑے
 مڈھ قدیم دے دشمن جیہڑے
 تیری نال اونہاں دے جوتی اے
 تیرے نال کی بولتیاں، موہنوں مٹھتے دلاں دی کھوٹے
 بھولے پن دا جاڈو رٹا پا کے سنا
 مٹھیاں مٹھیاں گلاں سنا کے

دل اکھتاں وچے گیوں چوٹے
 تیرے نال کی بولناں، موتہوں مٹھے دلاں دی کھوٹے
 لٹ پٹ ساتوں رنیوں نہ بھسایا
 نال ساڈے وعدا قبر کسایا
 دغے بازی دلاں دی چھوٹے
 تیرے نال کی بولناں، موتہوں مٹھے دلاں دی کھوٹے
 کدی توں دیویں رانجھے توں لارے
 کدی بنا دیں توں کھپے پیارے
 تیرا پتہ نہیں گدا بے دوستے
 تیرے نال کی بولناں
 موتہوں مٹھے، دلاں دی کھوٹے

پردیسی

نہ کرا یڈے زور و لا

مت نہیں عشقدا جمدولا

پردیسی دی الفت اندر کی لیناں اپں پھسکے
گھٹ آئے اے لہندے دلول تڑبادے گی دسکے

نچ نہ بن کے مور و لا

مت نہیں عشقدا چور و لا

نہ کرا یڈے زور و لا

تینجوں تے پردیسی دوویں روکیاں مول نہ رکدے
گڈتی ادھ اسمان چڑھا کے دچوں ڈوراں ٹمکدے

ایڈے ہون گھٹور دلا

مست نہیں عشقہ اچھر دلا

نہ کرا ایڈے زور دلا

دل پر دیسی نالی نہ لایے موٹے دالکھ موٹے

یاد وطن جد آوے اوٹنوں کمرال کس کھدے

لکھ پچا پئے شور دلا

نہ کرا ایڈے زور دلا

ایڈ سے ہون کھنور دِلا

مست نہیں عشقہ اچھر دِلا

نہ کراڈ سے زور دِلا

دل پر دیسی ناں نہ لایئے مونسے داکمہ مونسے

یاد وطن جد آوے او مہنوں کمر اں کس کمد سے

نکھ مچا پئے شہور دِلا

نہ کراڈ سے زور دِلا

—•—

بے وفائیاں

یاد آئیاں بے وفائیاں آج فیر کسے دیاں
 زخم پڑانے اگر آسے نیناں نے دریا و گائے
 رو رو پاوے، دل ڈھائیاں آج فیر کسے دیاں
 یاد آئیاں بے وفائیاں آج فیر کسے دیاں
 چھاپاں چھٹیاں تے تصویراں حسن خزانے عشق جگہ اں
 چم چم سیکنے نال لگائیاں آج فیر کسے دیاں
 یاد آئیاں بے وفائیاں آج فیر کسے دیاں
 چن دیاں لو آں چمکن تارے رل رل بہناں ندی کنارے

چوٹیاں تھیں پختہ آئیاں   آج فیر کسے دیاں
 یاد آئیاں بے وفائیاں آج فیر کسے دیاں
 گل گل اتے اوہدے رے   دگنے ساڈے تنجواں کو سے
 لہون چھبکاں بے پروا سبیاں   آج فیر کسے دیاں
 یاد آئیاں بے وفائیاں آج فیر کسے دیاں
 عشق نویں مہر سازو جاسایا   بھجیسا کو لا آں بھنجایا
 سنبھالیاں پٹیراں شرف جگایا   آج فیر کسے دیاں
 یاد آئیاں بے وفائیاں آج فیر کسے دیاں

زُلف کُنڈل

میرا زلف کُنڈل وِچ پھس گیا دل
 جا کے پریم نگر وِچ دس گیا دل
 عشق تیرے وِچ ہو یا دیوانہ حال میرے تے روستے زمانہ
 مینوں روتے توں ویکھ کے ہس گیا دل
 میرا زلف کُنڈل وِچ پھس گیا دل
 نبیر ہوئے یا ہوئے کوئی گھر دا پیڑ پرانی کوئی نہیں مردا
 مینوں ویکھ دکھاں وِچ نس گیا دل
 میرا زلف کُنڈل وِچ پھس گیا دل
 تھک تھک بہ گئے نین وچاے کتھے دھوئیاں مہن شرف پیارے
 مینوں پتہ مکاناں نہ دس گیا دل
 میرا زلف کُنڈل وِچ پھس گیا دل

صبر

یا رہون گے مہن گے آپے
دلاں نوں ٹکانے رکھتے

گھٹت قہر دا پہلوں سے لگدا
پیالہ زہر دا پہلوں سے لگدا
پچھوں تابدہ صبر دا جا پے
دلاں نوں ٹکانے رکھتے
یا رہون گے مہن گے آپے
دنک سدا بیاں سے رہناں ایں نالے

نالے شہرت بدنامی والے
 پیا مگر چوڑی چھاپے
 دلاں نوں ٹکانے رکھتے
 دکھاں دے پچھوں سکھ ہے بددا
 بعد خزاں دے باغ ہے کھلدا
 پتے کہن رکھاں دے پاپے
 دلاں نوں ٹکانے رکھتے
 جے کر سکھ ورج توں ہے پٹناں
 شرف پیارے من لے کہناں
 تینوں پتے سمجھ دن ماپے
 دلاں نوں ٹکانے رکھتے
 یار ہون گے ملن گے آپے
 —————

ساڈے نین

ساڈے نین و چھوڑے رچ روندے سبے
 کتسی زلفاں رچ موتی پروندے سبے
 بدلی حناں دی دس کے چلی بھی گئی
 ساڈے بیناں دسے چھپر چوندے سبے
 سڑے سینے نوں ٹھنڈاں پچا دن لٹی
 اوہری کندھ دی چھاویں کھوندے سبے
 آپیں چسکا حسن دا نہیں سا نوں پیا
 ساڈے مٹی بھی موہنے نے گوئدے سبے
 گوہری زگن عشق دی نہ دلتوں گئی

پایا ہنچواں دے پانی بھی دھونڈے رہے
 بے آمیدی آٹنگاں نڈوں کو ہندی رہی
 سو میں ریٹاں دے اندر سمونڈے لہے
 اوڑک ہنچوں اوہ بن بن کے اکھوں وگے
 جیہڑے ہو کے ساں مر کے لکونڈے رہے
 پکاں اوہ دیاں دے تیکھے تیکھے ہمرے
 میرے نیناں چ نشتر کھبونڈے رہے
 پھلی پھلی نہ آساں دی شرف کدی
 رو رو نیناں دی جوگ بھی جوتے رہے

درد ال دمی دنیا

میرے درد ال دمی دنیا و سہا کرو
میرے حال تے مینوں رو آیا کرو

گل گل اُتے سوختاں لاندے رہو
دیو طعنے تے نالے ستاندے رہو
مینوں جھڑکاں دے نشتربھی لایا کرو
میرے درد ال دمی دنیا و سہا کرو
پہلوں تھرے دی دھاری بناؤ قسمی

پچھوں نہیں دے تجھ چلاؤ تسی
 پھیر زباناں تے تون بھی پایا کرو
 میرے درواں دی دنیا دسایا کرو
 جے حسیناں دا بنناں ایں تاج تساں
 جے عشق تے کرناں ایں راج تساں
 میرے تون دی بہندی لگایا کرو
 میرے درواں دی دنیا دسایا کرو
 مینوں تڑپن دے اندر جو ہو دے مزہ
 میری زندگی اوہو دھاوے مزہ
 مینوں روز تسی تڑپایا کرو،
 میرے درواں دی دنیا دسایا کرو
 دل شربت دا غنچہ کھلدار ہے
 مینوں اہدے وچوں کجھ بھلدار ہے
 مینوں میری کہانی سنایا کرو
 میرے درواں دی دنیا دسایا کرو

وچھوڑا

میناں وچھوڑے ، اکیاہ وانگوں دیں دا
 ہٹے رہا بھناتوں نوں چھیتی کیوں نہیں مل دا
 آنکے خیال اوہدا ٹھوکر اس نہ کھاسے پیہ
 راتیں میں جگایا دیوا بھنچواں دے تیں دا
 جھڑی مہربانیاں دی جگ تے توں لا بھادیں
 کلی نوں تے چا پیدا اسے قطرہ تریبدا
 لمے لمے کیس تیرے لک توں پنے چمکے
 ناگ میرے سینے اُتے دے راتیں بھل دا
 بھرے پور کنڈھرے تے شرف اوہدے گدے
 جیہڑا رب آسے تے بیڑیاں نوں ٹھیل دا

غمِ دی بیتی

بیتی غمِ دی سنا - لال تے چلا جائیں توں سبھاں
پھٹ دل دے دکھا - لال تے چلا جائیں توں سبھاں

نیاز نے سبب آؤں کول میسرے
تیرے دے سنا - لال تے چلا جائیں توں سبھاں
کتھا دیدا چار اچے تیک نہیں
ترہیم دل دی مٹا - لال تے چلا جائیں توں سبھاں
تارے چھپ گئے نے سب شمع بجھیں لگی
برسا بھی ہوئی گوا - لال تے چلا جائیں توں سبھاں
شرقت ایہہ نشانی رہے کول میرے
تینوں دل چ بٹھا - لال تے چلا جائیں توں سبھاں
بیتی غمِ دی سنا - لال تے چلا جائیں توں سبھاں

محبت دے چسکے

اُسی روندے رہے ادھ ہس دار ہیا
پھل کھڑے رہے پینہ دس دار ہیا

بھاویں پر دے بھی باری دے چکے تھے
تاں بھی نین دیدار توں سکے رہے
بوہے میری مراد دے ڈھکے رہے
آویں متقا دہلیز تے گھس دار ہیا
اُسی روندے رہے ادھ ہس دار ہیا

بیسا جا منصور نوں دار و چوں
 ڈکھا سر دے تیغ دی دھار و چوں
 ابراہیم نے دیکھیا تار و چوں
 سانوں شہر رگ دے نیڑے اوہ دس مارہیا
 اسی روندے رہے اوہ ہس دارہیا

رہی نہت سے غذا باں نوں چندڑی پھڑی
 کدی نہ لگاں دی سینی من تے لڑی
 کدی دنداں دی بجلی چ عقل سڑی
 کدی خال کیجے چ دھس دارہیا
 اسی روندے رہے اوہ ہس دارہیا

کئی دارہ رقیباں دے گھر اوہ گیا
 سانوں لارے ہمیشہ اوہ لاتدارہیا
 کدی رب سببتی جے مل بھی پیا

ساتھوں پکے چمڈا کے اوہ نش دار ہیا
 اسی روندے رہے اوہ ہس دار ہیا

پا پا واسطے بھی دل نول موڑ دے رہے
 راہتوں چیکے محبت دے بوڑھے نہ ہے
 پتیاں پچھیاں بھی راہیاں توڑے سہے
 پر اوہ باجہا کے زلفاں رچ بچسدا رہیا
 اسی روندے رہے اوہ ہس دار ہیا

ساتوں جلوہ نہ اوہنے دکھایا کدی
 کدی کرم جے اوہنے کما یا کدی
 پردہ مکھڑے توں اوہنے جے پایا کدی
 سگن ہوش شرف دا اکھس دار ہیا
 اسی روندے رہے اوہ ہس دار ہیا

دکھڑا

دکھ تینوں نہیوں و سناں
تیرے ساتھ بیٹھ کے روناں

رو رو اکھیاں داغوان ہے چوٹاں
دکھ تینوں نہیوں و سناں

ایک اساڈے دل دے اُتے ایسی ہے توں پائی
جیتے بھی ہن صورت تیری سانوں نظری آئی
نال تیرے کوئی گل نہیں کرنی

بجس مصیبت تیری جرنی
 دل و چہ تیری مورت دھرنی
 آنج مکھڑا موڑ کھلونا
 تے دکھ تینوں ہنیوں دسناں

غیراں ناں محبت تیری سانوں دلوں بھلا یا
 دل ساڈے نے سانوں کہہن اہ سبق پڑھایا
 دکھاں گے ہن در دچھپسا کے
 آن آنکھ دی سونی بنا کے
 دھاگا وچ صبر دا پا کے
 منجواں دا بار پروناں
 تے دکھ تینوں ہنیوں دسناں

گھڑا

(بطرہ مرزا)

میں اڈیاں کوچن والیا میرے اٹھتے چھل نہ گھا
 سن چوڑے والی بات نہ دا تینوں دیواں مال سنا
 پہاڑوں کہیں ٹھہر گیا نے میری دنی خاک اڈا
 کر رہی ہے ہر سے دس نے لیا پورے سے دس ورج پا
 پا پانی گھاتی کرتی مینوں سٹیا وطنوں دور
 پیریں پتے نول لتاں ماریاں میریاں کتیاں ہڈیاں چور

گو مٹی چک بٹھالیا اس کیتا ظلم کمال

دے چکر چک نصیب نے میری کیتی جان بجال
 کچھ چکر دتے چک نے کچھ پانی تھیا گال
 پتھوں تھو اچھو تھو میرے کیت پات لال
 مینوں دھیتے پایا سکے میرے سکے آلمے پوٹ
 میں ڈردا موہوں نہ بولیا ڈروٹ زمانہ کٹ

میری گل شکا کے دہنے دتا آدمی دچ چڑھا
 مینوں حچہ سجدی چاٹے دتے لنبو او تنے لا
 میں ورد چیکاں مایاں میری کہے نہ سنی کہنا
 پکھنوں پکھا چو گیا تیں ایڈے دکھ مٹا
 میرے کہے چڑجیاں لایاں لگے پرکھن سوئے نہیں
 ایہ باہواں چوڑے والیاں آویں گل دچہ شرف نہیں

مستی

دکھا کے نہیں متوالے چڑھائی ایسی مستی توں
سُن دے ڈاکو آگئی میرے دل والی بستی توں

بُت کا فریہ پچھ میتھوں راہ گئے حال سینے دے
تیرمی تصویر کیوں رکھتاں میں ہر دم نال سینے دے
جے سچ بچھپیں تاں ادینوں سکھائی بُت پرستی توں
دکھا کے نہیں متوالے چڑھائی ایسی مستی توں

میرے پر توڑ کے ظالم ظلم جیتا دیتا اسی

طریقہ قید دالائے نواں ایجا و کیتا ای
 نہ جا سکاں نہ رہ سکاں اہ کیتی زبردستی توں
 دکھا کے نہیں متوالے چڑھائی ایسی مستی توں

صراحی جام دی کوئی رہو سے نہ گفتگو باقی
 نہ ہوش ہووے نہ ہوش ہووے نہ میں ہواں نہ تواسا
 پلاوے جام اک ایسا مشادے میری ہستی توں
 دکھاوے نہیں متوالے چڑھائی ایسی مستی توں

یامسی مل دوزخ تاں شرف لکھاں گناہ کر کے
 مگر حینت رج جادو یا میں اوہدا کلمہ اک پڑھ کے
 خداوند اجہم توں تاں جنت و بچھی سستی توں
 دکھا کے نہیں متوالے چڑھائی ایسی مستی توں
 حن دے ڈاکو آئی میرے دل والی بستی توں

ساڈی دنیا

ہس ہس کے درسن دکھا جاویں سجنال
 ساڈی بھی دُنیاں وسا جاویں سجنال
 سچھ سوچ چلیں ، زمانہ بُرا اِی
 دھوکھا نہ غیراں ، اکھا جاویں سجنال
 نہ رولیں قبر آتے ہنچو آں دے ہیرے
 توں مڑھ کے دے موتی لٹا جاویں سجنال
 نہ شورج تے چن دی نظر لگے تینوں
 توں شفتے دے پردے چ آ جاویں سجنال
 اہدے پان کھا کے میرے ناں ہسیت
 تے دوتی نوں لگاں لگا جویں سجنال
 بے تینوں چھٹی جے غیراں دے دُناں
 شرف دے آلا تہے وی لاہ جاویں سجنال

رمزاں

انہاں سوئیاں رانجیاں پیراں توں
 کوئی کی سمجھے کوئی کی جانے
 انہاں شوخ شہر تصویراں توں
 کوئی کی سمجھے کوئی کی جانے

کہتے سوں پئے چڑھانڈے نے
 کہتے پیٹھی کھل لہانڈے نے
 تیرے رخ ویاں تیغاں تیراں توں
 کوئی کی سمجھے کوئی کی جانے

کہتے شاہی تخت سجا ندے نے
 کہتے بھولتے ڈیرے لاندے نے
 تیرے در دیاں یار فقیراں نوں
 کوئی کی سمجھے کوئی کی جانے
 انہاں شوخ سندر تصویراں نوں
 کوئی کی سمجھے کوئی کی جانے

کہتے ہمت لکیراں پایاں نے
 کہتے ممت سطر اں داہیاں نے
 تیری قلم دیاں تحریراں نوں
 کوئی کی سمجھے کوئی کی جانے
 انہاں شوخ سندر تصویراں نوں
 کوئی کی سمجھے کوئی کی جانے

کہتے مین دے عین بنائے نی

کہتے زلفاں لام سجائے فی
 تیرے حسن دیاں تفسیراں توں
 کوئی کی سمجھے کوئی کی جانے
 انہاں شوخ سندر تصویراں نوں
 کوئی کی سمجھے کوئی کی جانے

کریا دگنڈا پے رونے آں
 نالے شہرت نامے توں دھونے آں
 ساڈھی اکھتوں وگ دیاں نیراں توں
 کوئی کی سمجھے کوئی کی جانے
 انہاں شوخ سندر تصویراں نوں
 کوئی کی سمجھے کوئی کی جانے

حُسنِ دَاخِمار

جدوں اوہ جھوم جھوم کے دلدار آگیا
سب توں بغیر دین دے خمار آگیا

اُٹی صراحی، پُورسی پیمانہ ہو گیا
روٹی شمع، خاموش سی پروانہ ہو گیا
ساتی بھی دیکھ دیکھ کے دیوانہ ہو گیا
کعبہ بھی اوس ویلے سی میخانہ ہو گیا
جدوں اوہ جھوم جھوم کے دلدار آگیا

سب توں بغیر پین دے خمار آگیا

کھڑکھڑ کے سارے باغ نے زنگتاں دکھالیاں
 جھک جھک کے مین غنچیاں نے چنے ڈالیاں
 چڑھیاں پھلاں نے مکھڑے تے آکے لالیاں
 زنگس نے اکھیاں کھولیاں اودوں متوالیاں

بدوں اوہ مجھوم مجھوم کے دلدار آگیا
 سب توں بغیر پین دے خمار آگیا

مستے ہوئے دلدار توں اکدن جگایا سی
 نیندر، جوانی، حسن نے نشہ چڑھایا سی
 ساتی میخانہ نال کے کے سارا آ یا سی
 ہوش و حواس دوستان اودوں بھکایا سی

بدوں اوہ مجھوم مجھوم کے دلدار آگیا
 سب توں بغیر پین دے خمار آگیا

اوہ آیا نبیاں والڑا اک شور پئے گیا
 ڈاکو محسن دا پگڑنا ہے ٹٹ کے لے گیا
 کوئی مٹی نعرے ماردا کوئی چپ رہ گیا
 میں بھی بے ہوش ہو کے ادو دل ترف دھمے لیا

جدوں اوہ جھوم جھوم کے دلدار آ گیا
 سب توں بغیر پین دے خمار آ گیا

عاشقی

عاشقی چ پیر پا کے پھیر کا بنواں شنگے
چند یار دے دیدار لئی سولی آتے شنگے

کہندی ایہہ ہیر را سچنے لوں گشتی گھول را بھناں
کن پاٹے بدول تیرے میرے ڈھول را بھناں
کی پڑتینوں ہوئی نہیں سی بھیت گھول را بھناں
اکوں ایہہ کہندا ہیر تائیں سخن بول را بھناں
کھوپری سے پیالے خیر سوہنیاں توں شنگے

جندیار دے دیدار لئی سولی آتے تنگے

سستی نے کہا ریتاں مے دل ہے میرا ڈولیا
توں تخت آتے بہناں سی تھرا دیا پٹولیا
دھوویں گا دھونے دھوبیاں مے دس کیکر بولیا
ہیں کے ایہ پیاری سٹری توں خان پنوں بولیا
پہیم والے رنگ اندر تن من رہ گئے
جندیار دے دیدار لئی سولی آتے تنگے

سوہنی نے پٹ دیکھ جدوں آہ وانہ ماریا
کہندی اوہ ہیتنوالنوں دس مینوں پیساریا
کیویں توں دکھ پٹ داسی جتے سہار یا
سوہنی توں ہیتنوال نے ایہ ہس کے پکاریا
سیس دھرتی گلی پہیم والی تنگے
جندیار دے دیدار لئی سولی آتے تنگے

فرہاد سندی لاش ویکھ شیریں کر لائی ایہہ
 شیریں نہر بہتاں چوں کیکرتوں و گائی ایہہ
 تیشہ مار چند کیکوں اپنی گوائی ایہہ
 فرہاد والی لاش چوں آواز شرف آئی ایہہ
 مہندی لاکے رت ، تہہ سو ہنیاں دے رنگے
 چند یار دے دیدار لسی سولی آتے سنگے
 عاشقی ج پیر پا کے پھیر کاہنوں سنگے

ترجیحی ننگہ

ترجیحی ننگہ دامیہ سے تے ہے وار کر گیا
پینے میرے نوں چھانسی دلہار کر گیا

اُس شوخ دیدہ باز نے رنج دل نوں موہ لیا
موہتہ توں نقاب چکیا زلفاں نوں کسویں
ڈٹھا جو مینوں اوس نے باری نوں ڈھولیا
دل نوں پکڑ کے اوس ویٹے میں ایہہ بولیا

ترہمچی نگہ دامیرے تے ہے وار کر گیا
 سینے میرے نوں چھاننی دلدار کر گیا

جھنڈی شمع توں ہے جدوں پروانہ وار دا
 پنی، پنی، دے جدوں ہے پیہا پیہا مار دا
 جلیں توں جدوں شول ہووے ہجریار دا
 رو رو کے میں بھی اوس ویٹے ہاں پکار دا
 سینے میرے نوں چھاننی دلدار کر گیا
 ترہمچی نگہ دامیرے تے وار کر گیا

ماتل مسیت بانگ ہے جدوں سنا وندا
 پتھرت شوالے شکر ہے جدوں جاناں د
 گرت داٹل رارہب ہے جدوں ہوندا
 و دوں، یہہ گیت سوز والا میں ہاں گوندا
 سینے میرے نوں چھاننی دلدار کر گیا

ترچھی نظر داما میرے تے ہے ار کر گیا

شبِ نیم ہے آتشِ اپنے جسدوں و گاہِ وندی
 تارے ہے رات توڑ کے جدوں لٹا وندی
 ہے نیلی چادر چن نوں جدوں چھپا وندی
 شرف ہے میرے دلوں و دوں صدا آؤندی
 سینے میرے نوں چھانی دلا کر گیا
 ترچھی نگہ داما میرے تے ہے وار کر گیا

چور اکھیاں

دیکھ لیتاں تساں کسے ہو رو دیاں اکھیاں
تدے لڈو ہا سیاں مے، بھو دیاں اکھیاں

آج میرے رون تے بھی مہس مہس پنڈیاں نے
تیرے پیچھے بے رحم تے کھڑے دیاں اکھیاں
دل میرا لین والے نہویں نیگہ کجے تیری
سامنےویں کدی ہندیاں نہیں چر دیاں اکھیاں
تاڑی اچھ گدی اے جاتی تیرے مکھڑے تے
وہندیاں نے چن جیوں چکور دیاں اکھیاں
سدا تیرے راہ اُتے لگیاں امی رتھدیاں نے
شرف جینے باورے لٹور دیاں اکھیاں

عشق دی رنگن

جہڑے عشق دی رنگن ج رنگے گئے
اوہ آئے بھی پھنگے تے پھنگے گئے

جیہڑوں حسن جوانی نوں ہا سے دتے
دل عاشقاں دے اوہ دوں رنگے گئے

تیرے مٹھڑے تے زلفاں نوں ڈٹھا جیہڑوں
دل کیتاں دے سوہنیاں ڈنگے گئے

سدا دنیا تے شمع وی سرور دی رہی
کی ہو یا جے جانوں پتنگے گئے

وید انہاں نے اوہ دی خرید لئی
جہڑے سولی دے ہر آئے پتنگے گئے

کی میں کفن دے ٹکڑے گناں تے منیاں
شرقت آئے بھی پتنگے تے پتنگے گئے

ہنچول تے ہو کے

بڑی سوہنی ہے دلدار تینوں
 تیرے سرمے دی ایہہ تلوار تینوں
 تیری دینی نہ چکوڑے تیرا گجرا
 پھلیرے کیوں چپکا یا بھارت تینوں
 تیرے کٹاں دے وچ ایہہ زلف کٹاں
 سکھاندا گل کوئی دلدار تینوں
 کہوے دنیا بڑا سوہنا بڑا سوہنا
 کہو اں جوبن دی میں سرکار تینوں
 نگہ نیویں توں کاہنوں پالین تک کے
 میرے کولوں ہے کاہدی عارت تینوں

دید

اَساں تیری دید باجوں رجتاں نہیں جتاں
لایاں نے محبتاں تے بھجتاں نہیں جتاں

نہباں نہباں سہئے تے بحیت نہاں دے سہئے
بن کے تریں جانی پھسداں ورت دے سہئے
آویں پھوکے بال وانگوں جتاں نہیں جتاں
اَساں تیری دید باجوں رجتاں نہیں جتاں

نازناں وچ پلایاں ، لڈکیاں تھیادیاں
 مٹیاں کھلا جاون ، کلایاں ، قنادیاں
 دُشے نال دوستی توں کجنان نہیں سجنّاں
 اسماں تیری دید باجھوں رجنّاں نہیں سجنّاں

خوشی نال بیت جان گھڑیاں بہاں دِیاں
 رل کئے وجائیے دوویں توڑیاں پیار دِیاں
 اک تہہ کھلا کدی وجنّاں نہیں سجنّاں
 اسماں تیری دید باجھوں رجنّاں نہیں سجنّاں

جُدائی

چھیتی دل بھنستاں
تڑپے دل بھنستاں

نکیاں نکیاں گلن آتوں وہڑتے وہڑتے روتے
ٹھنڈے ٹھنڈے موکے بنی ہنچوں کوستہ کوستہ
جیتے پہلاں : کھوئے تیرے
نہ کر توان بن ظلم غنیمت
پھٹ عشق دے الٹے میرے

نہ توں چھل سجنّاں
 چھیتی دل سجنّاں
 تڑنے دل سجنّاں

بدلی رت زمانے بدلے آیاں جو رہا راں
 بیل بھورے خوشیاں اندے کر دے بھیراں پکاراں
 چڑھ جیسی دے اُتے کھلیاں
 ہس ہس باغاں اندر رہیاں
 جھوم جھوم کے آکھن کھیاں
 کھل کھل سجنّاں
 چھیتی دل سجنّاں
 تڑنے دل سجنّاں

جگی دیوالی نہن ٹہنے خوشیاں کرن پیارے
 گھنڈ لہ لہ کے کھیاں دیکھن مہرے نے پئے تارے

چند کما دے غرشوں چاندی
 ٹھنڈی واپار سے کھانڈی
 ندی کہو سے ایہہ جائیدی جائی
 نہ لا ڈھل سجناس
 چھیتی دل سجناس
 ترے دل سجناس

دھار

کچے دی دھار لاکے۔ اکھیاں نے پھٹیا۔
 اکھاں وچ اکھاں پا کے۔ اکھیاں نے پھٹیا،
 دیکھ دیکھ بے وفا یاں ابے بھی نہیں باز آیاں
 آپے ہمتیں زہر چاکے
 اکھیاں نے پھٹیا کچے دی دھار لاکے

نے راتیں رو رو کے نشر ماریے ہو ہو کے
 چھاننی تے چھچھ پا کے
 اکھیاں نے پھٹیا کچے دی دھار لاکے

نبویاں ستم پیا ریاں نے   نکیاں نکیاں آریاں نے
 بوٹاں سُکھاں والا لاکے
 اکھیتاں نے کھیتا   کچلے دی دھار لاکے

غوطے کھاواں بیکل تپیاں   نہ میں مویا نہ میں جیواں
 شرفت ایسے کھوہ جا کے
 اکھیاں نے سُٹیا   کچلے دی دھار لاکے
 اکھیتاں نے پٹیا

شکارتاں !

میرے سچاں اہ مینوں توں سچ منا
وہ پلایا وہ رہیا یا کہ بھل اوہ گیا
جدوں مینوں سی میرا پیار کے چام
وہ پلایا اور رہیا یا کہ بھل اوہ گیا

گھر جا کے شکارتاں جے لایاں کہے
میرے طعنے بھی مینوں جے کہہ دیں
اگوں نیاں اسیں سینے نوں ڈھال نیا
وہ پلایا اور رہیا یا کہ بھل اوہ گیا

مینوں تیرے تباہ مینوں سے بناں
اک پلک نہ ہوندا سی چین کتے
مجھی وانگ تیرے سے ساں مئے جہا
وہ پلایا اور رہیا یا کہ بھل اوہ گیا

قسم میری محبت دی چکی تھی توں میرے سامنے بھیج کے نہرا تے
 جدوں چن تے تارے بنائے گواہ ویلا یاد ہیا یا کہ بھل اوہ گیا

بھولے عشق پیار دے تھی میرے قینوں ساری ٹمٹک چھڈناں نہیں
 میرے گلوج کہند اسمیں لٹاؤں پیا ویلا یاد رہیا یا کہ بھل اوہ گیا

ساڈی تین چکودی جڑی بنی شال پھکت نہ پوسے ساری عمر کی
 کردار بند اسمیں ہر دم ایہو دعا ویلا یاد رہیا یا کہ بھل اوہ گیا

اج پیار پرانے بھلائے نے تھں نوں شوق دے دیوے جکائے نے تھں
 کدی شرف بناں نہیں سی چہن ذرا
 ویلا یاد رہیا یا کہ بھل اوہ گیا

نیناں دے جادو

سوہنی شکل دکھا گیا کوئی
جادو دلتوں پائیس کوئی

جاندا جاندا کجھ شرماء کے
کجھ اکھیٹاں ورج اکھیٹاں پا کے
باتنکے تیر چلا گیا کوئی سوہنی شکل دکھا گیا کوئی

آپے اوس مجتہاں لایاں
دیکھے نیناں وایاں سایاں

آپے قول بھدا گیا کوئی سوہنی شکل دکھا گیا کوئی

بگلی بکڑی دانگوں بدی
 دلدی اگ نہ کھٹل کے بدی
 روگ عمر توں لا گیا کوئی سوہنی شکل دکھا گیا کوئی

وال نچوڑاں قسطے ڈھین سے
 پانی توں پے چھالے پینڈے
 ایسی اگ لگا گیا کوئی سوہنی شکل دکھا گیا کوئی

نازک چنڈری - غم نے گھیری
 دیکھ لو سے گا حالت میری
 جبکہ کہ مرے آ گیا کوئی سوہنی شکل دکھا گیا کوئی

حسن دی چو پیٹ

میرے پیار دی مرگئی دنیا
دھوکھا میرے تال کر گئی دنیا

حسن دی چو پیٹ تینساں و چھائی
سمجھ میری توں چال نہ آئی
پہلے اسی داہ وچ ہو ش کٹائی
ہستی میری دی ہر گئی دنیا
میرے پیار دی مرگئی دنیا
درواں ولے تنجھل میرے اکھیاں جدوں کٹائے
چمک چمک موتی مٹی نے اہ
سینے وچ پھپھپائے

اگ میری نے دھرتی نوں دی۔ چھالے جا کے پاسے
 لشکر بن کے بلبلیاں دا۔ پانی تے اوہ آئے
 دُئی ہوئی میری تر گئی دُنیا میرے پیاراں دی مر گئی دُنیا
 عاشق دے، رنگوں پہلے چن چن کے سسکے تیز دے
 ہمیشی بنایا آہنساں استھیں بجایا آہنساں
 بجلی چمک کے آگئی اہ آگ و مہوؤں لاگئی
 لکھیاں میں اپنے لکھدا طاہنی تے رہیا دیکھدا
 دیکھ کے شعلے ڈر گئی دُنیا میرے پیاراں دی مر گئی دُنیا
 سینے وچ سدھراں نے ڈیرا لایا
 آن آن جو کیاں نے گھیرا پالیسا
 چھم چھم آجاتوں بھی نینساں وایسا
 تیری خدا پیدی بھر گئی دُنیا
 میرے پیاراں دی مر گئی دُنیا

دکھ

پھنس گئی دکھاں وِچ جانِ ربا
میرا کوئی نہیں جگ تے تانِ ربا

بہل دی چہکی نہ بولی
پڑوی نہ نکلے اکھ دی نہ کھولی
پتھرے وِچ سپہ گئی آنِ ربا
پھنس گئی دکھاں وِچ جانِ ربا

راکھ توں ڈر دی جان لکاوے

حال دکھائیں داکٹروں سناؤ سناؤ
 بند ہے اُمّی زبانِ رِبا
 پھنس گئی دکھائیں دُشمنِ رِبا

سوچیاں دی دکھائی چند کیوں بچو دی
 کیوں دکھائی روئی مسٹر دی
 بے میر بھی بند کونی مانِ رِبا
 پھنس گئی دکھائیں دُشمنِ رِبا

ہو دے شایاں تے ظلم و دہمیرا
 شاہ پر ٹیپا دیکھ کے میرا
 زکا مالی بھی ظلم کمانِ رِبا
 ہائے پھنس گئی دکھائیں دُشمنِ رِبا

سوگ

مکئی موتیاں دی چوگ سجنّاں
لگانہ زندگی توں روگ سجنّاں

خالی رہ گئے ڈیرے دسین نہ بچن تیرے کابھڑاں باپیں پیسے
ہاسے کر دے لوگ سجنّاں
مکئی موتیاں دی چوگ سجنّاں
واں دا مال ٹٹا کے پیار مجرت پا کے مار عشق دی کھا کے
کابھڑاں کریں سوگ سجنّاں
مکئی موتیاں دی چوگ سجنّاں
کہتے نہ دردی ہوناں کھتے بہرے کے روناں روو کھڑا دھوناں
بڑا اسے دیوگ سجنّاں
مکئی موتیاں دی چوگ سجنّاں

عشق دی جہانگیر

سکا مڈا وال آیا
بنا کے جال آیا

بنا مٹرخ تے مہندی
میرا ادہ لال آیا

ہنگہ دی تیغ چمکے
کسے دا کال آیا

میرا ادہ چنسد بامکا
چکوری چال آیا

سجھا دوتی دی کبھی
بڑا بھوں چال آیا

نگہ دی ڈھال بنکے
تیرا ایہہ خال آیا

کہتے دی اوہ نہ بھتا
میں سارے بھال آیا

غریبی ہنجوں دستے
میرے ہمتہ مال آیا

میرے ہنجواں دا ٹولا
چلا نڈا کھال آیا

وگے اکھاں دے جھرنے
جسّوں اُبال آیا

عشق بھی سورا سی
وجا نڈا کھال آیا

میں چند کوٹھے تے ڈٹھا

خوشی دا سال آیا

مُشنا و نی سن کے میری

اودہ دوتی نال آیا

دجائی عشق جھانجر

سوادى حال آیا

گھٹا ون عمر میری

کھتوں گھڑیاں آیا

تیری ہستی داتینوں

شرقت نہ خیال آیا

متابی مکھڑا

تیرے جو کس کالے نے
لوں زہری ناگ پالے نے

ابہ سے چالے نرالے نے
گنتی گھر عشق گالے نے

جیہڑے تارے نے عاشاں تے

میرے دل دے ایہہ چھالے نے

اے چھالے بھی نرالے نے

بھرے پیڑاں دے پیالے نے

تیرے در سن چہنساں کہتے
بڑے اوہ بھاگ والے نے

پچا یا عرش تے مینوں
تیرے ساتی پیالے نے

سکھ لا عشق نہیں یا رو
بڑے ابدے کسے نے

نبھانے بول نے اوکھے
منہوں کڈھنے سکھانے

نہیں میں مار داسی
میں کر کے قول پالے نے

دیوانی دیکھ توں بھی
میں دل دے داغ بالے

تیری ہسی چسرا لیتی
بڑے دوتی مکھالے نے

متابی مکھ ٹرا تیرا

گڈبی ہار سالے نے

لگے ٹوکا جوانی توں

میرے جس ہوش بالے نے

تیرے ہن طور نہیں چنگے

بڑی داری خیالے نے

نکی جیہی گل توں اوہنے

بڑے لائے سالے نے

شرقت میں شعر کی اکھاں

نمندر دے اچھا لے نے

————— ❦ —————

مٹھی مٹھی زیند

تیرے سُنِ فِیساں آن چہائی
 ماہی مٹھی مٹھی زیند میری
 تیرے زیناں نے مار سکاائی
 ماہی مٹھی مٹھی زیند میری

کدّی چن نوں حال سناوے
 کدّی تاریاں نوں ترے پاوے
 کدّی دیوے نوں دیوے ڈہائی

ماہی مٹھی مٹھی نیند میری
 توں اکھتاں دا جادو پایا
 توں چین آرام بھلا یا
 توں ایں سچا کہتے اڈائی
 ماہی مٹھی مٹھی نیند میری
 میں بھی سچ سکھاں دی مائاں
 ترے پاواں تینوں
 اکو رات ہمارے دیدے
 بے دردا توں مینوں
 کہہنوں زلفاں چ تھہ بھٹائی
 ماہی مٹھی مٹھی نیند میری
 میں سوئندی ساں سچ سجا کے
 ماہی نوں سینے لاکے
 خبرے شرف ادہ کہتے گوائی
 ماہی مٹھی مٹھی نیند میری

پیشیل مارا

ہائے کنتوں سناواں میں چل رہا
جیہڑی شوق نے کینتی میرے ناں رہا

رستوں کی لایا نے لٹی خواری
تجرا دہے دھج کر کر زاری
دیدے بھی لئے نے گال رہا
ہائے کنتوں سناواں میں حال رہا
سینہ ہے مٹوا سی نہ کر دا

عشق جیتھدے وِچ رہتدا مردا
 او منہوٰں نہیں میرا خیال رہا
 ہائے کہنوں سنا واں میں حال رہا

شوخی پیسا را چھینچل ہارا
 بجلی وائنگوں پا چمکا را
 چھپ گیا مٹھڑا دکھال رہا
 ہائے کہنوں سنا واں میں حال رہا

شرف تیرے دروازے آیا
 نام تیرے واسطہ پا یا
 بخش دے اودھا وصال رہا
 ہائے کہنوں سنا واں میں حال رہا

جوانی دا بوٹا

جدوں داتیرے آتے دل آگیا اے
 جوانی نوں او دواں دا غم کھا گیا اے
 دیکھاں دے چسے نے اکھیاں نوں پئے گئے
 جوانی نوں جیون دا دل آگیا اے
 پھلی نہ امیدیں دی ہنسی کوئی میری
 جوانی دا بوٹا بھی کھلا گیا اے
 دکھا کے اوہ زلفاں دے کنڈل پیارے
 پوراڑا عشق والا گل پا گیا اے

لگا کے میرے سینے بند می دی گولی
 کبوتر دے دانگوں اوہ ترٹا گیا ہے
 میں دلدا لہو آبیوں پتیا نہیں رہندا
 کہے دیکھنے نوں غم کھا گیا ہے
 تے بار پھٹاں دے کھٹے سویرے
 چھپا لیتا نکھر اتے شرما گیا ہے
 نکی نکی ہستی توں صدقے میں جاداں
 بڑے بحیت الوقت دے سمجھا گیا ہے
 قیباں دے کوٹے تے چڑھ کے اوہ سوہنا
 میرے دل دی دلی شرف ڈھا گیا

بی قدری

بجھتے تھے رور و میرے دیدے ہو گئے چھانٹیاں
 قدراں والے قدراں جان توں کی قدراں جانیاں

سولی و انگول پیچ ڈراوے تیراں و انگول تارے نے
 اک لگا دن تیرے باجھوں چنات راتاں چھانٹیاں

رگ کھجے بھریا جاوے یا دپہن جھینو اوہ
 بیکے ندی کنارے دوہاں رل مل موحاں مانٹیاں

اُد جاؤں گے پچھی ترے اک دن جو بن والے اہ
 دکھلی جوانی یاد کرتیگا ہس ہس ہس کتا تانیاں

سستی و انگوں دیسے رولن بیٹھی کھو جاں اُتے میں
 سنے کچا دے تلکھ گیاں نے پھول والیاں ساہنیاں

شرقت نصیبیاں اندرا بھی بُرے زمانے آوے سن
 شان اللہ دی ساڈیاں شکلاں
 نہیں سن تساں پچھا تینیاں

مُرادان دے موتی

جدوں آدن گے دنیاں تے جیہو دن بھلے میرے
رستے سخن بھی آ آ کے ملن گے خود گلے میرے

بہنو پتے نی سر رگیتو نہ ڈیگو میرے منجواں نفل
کیاں آساں می گودی وچ اہ موتی نے پلے میرے

پھلے نے چلاتے تلیاں دے زخم سینے دے اُڑے نے
خدا رکھے بہار آئی بیچے سب پھلے میرے

ہتے گیسواو دوں کرناں تے دھپتاں آگیاں میرے
جدوں منوج جوانی دے چڑھے ہوئے ڈھلے میرے

سجن سجکے ملے راتیں چمک پئے داغ مڑ دل دے
اوہدی تیلی جدوں دیکھی بنجھے دیوے بے میرے

کراں کی چین نہ آوے عقل بھی میٹھی روندی دے
تیرے والال دے پھلیاں نے صبر سارے پھلے میرے

مٹرت جا کے مراں کتھے کپڑی درگاہے جاگوکاں
بڑا اچھا عشق مستقیمول
سخت دھرتی تلے میرے

— ❦ —

پہیا

میں دُکھیا ر می جنم دی میرے ٹیکو نہ لکھیا نکو
 دُردی چھاں نہ مان دی متاں نہڑ نہ جاوے رُکھ

پی پی دی بولی نہ بول وے
 لائے پاپی پھیا
 پیا نہیں میسرا کول وے
 لائے پاپی پھیا

پی پی دی جہڑی پکار توں پائی
 سینے میرے وچ اگ ہے لائی
 دتے زخم پرانے کھول دے
 ہائے پاپی پیہیا

بہتا ستایا دے جے کرتوں مینوں
 پتر اک آہ داماں گی تینوں
 سٹاں گی دھرتی رول دے
 ہائے پاپی پیہیا

دوھرا
 میں دکھیا ری جنم دی میرے لیکھ نہ لکھیا سکھ
 بُر دی چھان نہ مان دی متاں مٹرنہ بادے رُکھ
 پی پی دی بولی نہ بول دے
 ہائے پاپی پیہیا

سب گھر بُنڈا ماہی میرا
 شکن منا وندی سو سوتیرا
 تیرے لگدے مٹھڑے بول دے
 ہائے پانی پھیرا
 پی پی دی بولی بول دے

رو رو کے ساری برکھا تنگھا نی
 شرف ماہی نہ شکل دکھا نی
 دتاں دکھڑے میں کس نوں مہول دے
 ہائے پانی پھیرا
 پی پی دی بولی بول دے

میر اکھنسا

سن لو کو میر اکھنسا
پیت نہ کرنی دکھ نہ سہنا

خیر بندہ میں کدی نہ پڑوی نازک جندری کا ہنوں مڑوی
میں سمجھی ساں عشق ٹٹھنسا
سن لو کو میر اکھنسا

حسن جوانی خاک رلائے ہارِ پنجوش سے گل و ریح پاسے
 سے گیا سو ہنا، سوگ و اکہنا
 سن تو لو کو میرا کہنا

نال کیے سے الفت لاؤنی چین گنواؤناں پسند گواؤنی
 ہوئے بھرتے آٹھ آٹھ بہنا
 سن تو لو کو میرا کہنا

شرف دکھائے ساگر تنے ہنس ہنس جگہ سے طعنے جرنے
 سڑیاں رہناں کر دیاں نہلاں
 سن تو لو کو میرا کہنا

عشق دے چور

مینوں پے گئے عشق دے چور بیتو میں کی فی کران
پئی رو رو مچاواں شور سیتو میں کی فی کران

اکھیاں لگا کے نشریں ہوئی
سوہری تے چیکے نہ ملدی ڈھوئی
میں سوچی سی دل وچ ہو رگل کوئی
ہوئی اے ہو روی ہو ر سیتو میں کی فی کران
مینوں پے گئے عشق دے چور سیتو میں کی فی کران

چھٹے دو سی نوں بگیا جانی
 پتلے میں پیر دسی رہی سنانی
 گڈی چڑھی سی ادھ اسمانی
 ٹٹ گئی وچوں ڈور سیو میں کی فی کراں

منہ نہ مابی میں جیکر منا وال
 سمجھے نہ وال میرا جے سمجھ وال
 دس شرف بہن کہہ قمر جا وال
 چھٹ نہیں کج زور سیو میں کی فی کراں
 مینوں پہ گئے عشق سچے سیو میں کی فی کراں

میرا ڈھول

بھاویں جان تے بھاویں نہ جان و
میرا ڈھول جوانیاں مان وے

پانی بھرتیاں رو ہی میں رو رو کلی ہوئی
توں ٹڑگیوں کر کے گمان وے
میرا ڈھول جوانیاں مان وے

میرا ڈھول مسافرت و توں کتاں کھوڑاں چیت و
کدی کردا ہیں ساڈا دجیان وے

میرا ڈھول جوانیاں مانوے

نیرے تھیں کبوتر پیارا ہے سانوں دے گیوں خوب حال راہ
آپ ڈر گیوں توں مٹان دے
میرا ڈھول جوانیاں مانوے

گل شرف پیار دی کرے اے جاسن ندی دج ترے
توں ساڈی جوانی دایاں دے
میرا ڈھول جوانیاں مانوے

~~~~~

اکھیاں دا فرش

اکھیاں دا فرش نیاواں جہنمیں رہیں آویں سچیاں
میں جہنم نہ گھول گھواواں جہنمیں رہیں آویں سچیاں

نقشِ قدیم جتھے ہوون میرے کجے ڈانگوں لوان گروے پھیرے
خاک و نہاں دی اکھیں لوان جہنمیں رہیں آویں سچیاں
اکھیاں دا فرش نیاواں

پلکھ دی بہو کر گھیاں نہونجیاں جوئے تیرے میں زلفاں تھیں لوٹجیاں

بہنچواں دے موتی لٹاواں، جتہ پیر راہیں آویں عیناں
اکھیاں دا فرش بناواں

عشق تیرے چنا ہی پایے چٹک رنگے محو مناس
انگ نہیجاں جھگی پاواں جہنمیں راہیں آویں عیناں
اکھیاں دا فرش بناواں

تین دا ہنورا تہنگلا بنا کے ناڑں جہم دیں تاراں سبکے
گیت تیرے میں گواں جہمیں راہیں آویں عیناں
اکھیاں دا فرش بناواں

باشہ بے بیجاں دواں نیاسے بدلی بن کے شرف پایے
ہتھ پتھر کمرے میں تھوڑا چپاواں جہنمیں راہیں آویں عیناں
اکھیاں دا فرش بناواں

دلبر

کاگ اڈاواں آونیاں پاواں تینوں پی آویکاں
ہجرتیرے وچ شرف پیارے نکلن پیاں چیکاں

دلبر یار آجا وندی ہساں میں

پکھتے وی جھو لاں - شربت وی گھولاں
تینوں بھراں مٹھیاں - تیاں جھساں میں
دلبر یار آجا وندی ہساں میں

جو جو شریکاں لایاں نے لیکاں
 کھول حال سارا تینوں دُساں میں
 دلبر یا آجار وندی ہسل میں

رل رل سیباں کنتاں تال گیاں
 توں بھی شرف آجا اُجڑی دُساں میں
 دلبر یا آجا
 روتندی مہاں میں

الٹی چال

پریم دی لٹی چال سکھی نی
کھینڈ نہ ابد سے تال سکھی نی

جام خوشی دے پیوے کوئی
پھٹ دے دے پیوے کوئی
کے دا مندر حال سکھی نی
کھینڈ نہ ابد سے تال سکھی نی

کوئی عطر پھیس دگاؤ تدا اسے
 کوئی ہار پھسلاں دے پاؤ تدا ہے
 کہے دے کھڑے وال سکھی نی
 کھیڈ نہ اہدے نال سکھی نی

ایہہ انوکھا جال سکھی نی
 کھیڈ نہ اہدے نال سکھی نی

گڈمی

گڈمی اوتھ اسمان چڑھا کے
ڈوراں کٹیٹاں ماہی سے

تیرے عشق پڑھایاں پٹیاں
میں رو رو زلفاں پٹیاں
آئینہ زخم تے پٹیاں
گئی پٹیاں ماہی سے
گڈمی اوتھ اسمان چڑھا کے
ڈوراں کٹیٹاں ماہی سے

دوہڑا

شعوق تیرے دے ماہی میرے دگ وگ بٹے آئے
 انگ پنگ بنگ پیارے میرے ہوش اڑا آئے
 چچاں والی زلف تیرے نے یہ جیچ لڑا آئے
 جگ دکارے توں نہ جلیتر شرف کہ تھرہن جاسے

میرے رتھے بن گئے کھٹیاں
 گلاں کروے ہو کیں کھٹیاں
 تیرے عشق و چوٹاں ایہہ کھٹیاں
 میں کھٹیاں ماہی و سے
 گڈی ادھو آسمان چڑھا کے ڈوراں کھٹیاں ماہی و سے

لئی توں ڈکھاں دیاں وٹیاں
 میں زرخور و نکلاں وٹیاں
 توں کدی نہ دیاں وٹیاں

خوسن و شیتیاں ماہی دے
گڈی ادھ تان پھلے ڈوراں کٹیاں ماہی دے

تیرے چرے لایاں چٹیاں
گبن سارے جگ وچ چٹیاں
دک ٹرت تیرے کئی ہٹیاں
پھپ نہ ہٹیاں ماہی دے
گڈی ادھ تان چڑھا کے
ڈوراں کٹیاں ماہی دے

خواری

کچی ٹٹ گئی جہنہ اندی یاری
مندریں سے رو ان کھڑیاں

رو رو پیر سے بھل ورت چل گئے
لاکے پر پتیاں پڑتیم چل گئے
بھن کو ان کر سنہ و لہ ارمی
مندراں سے رو ان کھڑیاں
کچی ٹٹ گئی جہنہ اندی یاری

بے سمجھی و بے سبب نہ آئی
 سبکدوشی پر بیت لگائی
 ہن پہ گئی ہر خوار می
 مندرائے رون کھڑیاں کچی ٹٹ گئی جہانمندی یاری

صبر چہرہ ایسا دیدیاں چو راں
 یگیان ہتھ و بچ پھڑیاں ڈوراں
 مہن مار گئے باز اڈاری
 مندرائے رون کھڑیاں کچی ٹٹ گئی جہانمندی یاری

بدلی و انگوں آئے تے دس گئے
 کپڑی گل توں ماہی نس گئے
 شرف نہ دس گئے جہانمندی یاری
 مندرائے رون کھڑیاں کچی ٹٹ گئی جہانمندی یاری

راہی

حُسنِ نگر دے راہیا سپاہیا
 ذرا کھلوجا ذرا کھلوجا
 سو ہنسیا سو بیا بانگیا ماہیا
 ذرا کھلوجا ذرا کھلوجا

عرض میری اک سُن لے اڑیا
 دِن میرا تُوں جدِ اکھڑیا
 دُئی پھر کدی نہ واپسیا

ذرا کھلو جا ذرا کھلو جا
 حسن جوانی دے متو اسے
 پا پا کے دل تڑ لقاں واسے
 نازک چنڈی می می پیا پیا
 ذرا کھلو جا ذرا کھلو جا
 حسن نگر دے را بیا بیا

بانکے بینٹاں واسے جوانی
 لاکے بینٹاں والی کافی
 مٹرت ڈکھی دی سکت نہ لا بیا
 ذرا کھلو جا ذرا کھلو جا
 حسن نگر دے را بیا بیا

۱۱۲
میں
فی میں کھیس بے پرواہ رانجھے
فی میں کھیس بے پرواہ رانجھے

کو لے ہو گئی میں سر سر سیو
روواں نکھر میں دڑ دڑ سیو
بھر کھوسے دیا ہوا بھر سیو
منشیان بے پرواہ رانجھے فی میں منشیان بے پرواہ رانجھے

لو کی لون تہمت جھوٹی

پریم اوہرے دی قینکھ میں جھوٹی
 حسن بیچے دی نازک بوٹی
 پٹیاں بے پرواہ رانجھے فی میں کٹھیاں بے پرواہ رانجھے

آؤ سیو کوئی پیڑ وٹڈ او
 رب کو نوں دوسے رستے پاؤ
 ماہی میرے نوں بھال لے آؤ
 کٹیاں بے پرواہ رانجھے فی میں کٹھیاں بے پرواہ رانجھے

جگل ڈھونڈاں، ڈھونڈاں میلا
 پیڑ کیلجے سینے سیلا
 جو گیا آپروں شرف کو یلا
 کٹھیاں بے پرواہ رانجھے فی میں کٹھیاں بے پرواہ رانجھے

ماہی

ہنگا جتنا ماہی فی مزاج کنی رکھدا
اسی رہیے تکتے اوہ مول ناہی تکتدا

لٹ پور می اوہدی چال - گورا مکھڑا کاسے وال
اک اک تین اوہدا سوا سوا سکھ دا
ہنگا جتناں ماہی فی مزاج کنی رکھدا

ایکھاں بدوں اوہدا مکھڑا - لہر جانندی ساری تیکھ

پڑھتے بیٹوں چند بیٹو — چودھویں شے پکھ ۱۰
 نکاحناں ماہی فی مزاج کئی رکھ ۱

پریم والی پڑھی دھوڑ — سٹ گیا مینوں خب ۲
 مار گیا تیر سیتہ جاؤ و بھرتی اکھ ۱
 نکاحناں ماہی فی مزاج کئی رکھ ۱

۱۱ اس دمی جدائی ناں — جو گیا ایہہ میرا حال
 شرف جہوپں حال مہر دے گیتاں دے ککھ ۱
 نکاحناں ماہی فی مزاج کئی رکھ ۱

چانی

چناں و سرتاں چانیساں
لگتیاں

گنڈی دوج ماسے گنڈی دوج تو لے
نماہ نماہ جیرے پیرے سست گوت
توپاں تباں دیاں دتے بیتاں
چناں و سرتاں چانیساں لگتیاں

ہار سبزہ ریتیاں تے لائے
 لالیاں چڑھیاں روپ دھائے
 ساڈیاں تے منجوں وگت ریتیاں
 چنٹاں تے راتاں چانیاں لگتیاں

نہی نہی چاننی چچ چمکن تارے
 باغیاں چچ چمکن ٹھٹھے پیارے
 نوری قندیلوں جگت ریتیاں
 چنٹاں وے راتاں چانیاں لگتیاں

باغ بیچے سیتیاں نے لائے
 شرف خوشی وچ دیڑے سجالے
 میں بوٹا بجیر داکھت ریتیاں
 چنٹاں وے راتاں چانیاں لگتیاں

چھمکان

سنا توں تمارا چھمکان نہ مارے
زور جوانی دا چھمکان

پورییاں ہو یاں سواں نہ آسماں
نازک دل تے پئے گیاں سماں
ٹٹ گئے سگناں دے ہار دے

زور جوانی دا چھمکان تمارا چھمکان مارے
شالا جیویں جو ایساں ماسے

نہ کر بیس زور و دھمکا
 میں نوکر توں مہر کار و سے
 زور جوانی و اچنساں، سانوں تار تار چھمکاں مارے
 باہجہ تیرے بیتوں کہتے نہ ڈھونڈی
 بردی میں تیرے درد کی ہنوائی
 کملی دستہ عیب و سار و سے
 زور جوانی و اچنساں، سانوں تار تار چھمکاں مارے
 بھل گئی میں بخش خطا میں
 عیب نہ پر کھیں لے گل لائیں
 شرف بند کی توں تار و سے
 زور جوانی و اچنساں
 سانوں تار تار چھمکاں مارے

اُدیک

میرے کاگ نہیے تے بولے
جہیہ سے لال آؤناں

کھنٹی اکھنٹی پیر کے سیوے ۔ سٹا میرا آج بھڑکے سیوے
ہسدے نہ نہیں ہوئے ۔ ات میرے لال آؤناں
میرے کاگ نہیے تے بولے
اج میرے لال آؤناں
جہک مٹے مٹے گھیاں ۔ کھڑ گیاں نے موندہ بند گھیاں

وگن خوشی دے جموے۔ اچ میرے لال آ وناں
 میرے کاگ نمیرے تے بوے
 اچ میرے لال آ وناں

دوہڑا

راہ دیندی سی پر سوں اُونسی چٹیاں سن کل سیاں
 تاپنگ ماہی دے آوان دی اچ، راہ تے اکھیاں لایاں
 میرے کاگ نمیرے تے بوے

اچ میرے لال آ وناں

سبیں گنتیاں لایاں دھڑیاں۔ ہندی چڑھایاں رنگتیاں پڑیاں
 دل دھڑکے لک ڈولے۔ اچ میرے لال آ وناں
 میرے کاگ نمیرے تے بوے
 اچ میرے لال آ وناں

دھوڑے دے داغ

باری برت بہنی آں تے چیم چیم وئی آں
داغ پئی دھوڑے ولے ملل دھوئی آں

بھگتی ہاں دیدار دی
لاں موتی وار دی
کدی ہنجوں کیر دی
کدی خون چوئی آں
داغ پئی دھوڑے ولے ملل دھوئی آں

او تسیاں میں پاواں کدی
 لگ میں اڈاواں کدی
 کدی تیرا راہ دیکھاں
 کوٹھے تے کھلونی آں
 داغ پئی وچھوڑے والے ملل دھونی آں
 کندھاں کوٹھے رووندے
 بے چین لوکی ہووندے
 گیت ایہہ ویرا گ دے
 جدوں بھی میں چھوہنی آں
 داغ پئی وچھوڑے والے ملل دھونی آں
 شرف ماہی آدے گا
 نئے ہار گلے پاوے گا
 چن چن کلیساں میں
 مار پئی پرونی آں
 داغ پئی وچھوڑے والے ملل دھونی آں

ہاں کر جا

مینوں یاد رکھینگا یا دینگاں بھلا توں ہاں کر جا یا نا کر جا
چنّ حسن جوانیاں مانیں سدا توں ہاں کر جا یا نہ کر جا

پیت میری توں توں از ما لے
بے شک مینوں ویسج وکالے

میرے چم دیاں جھیتاں پیراں ج چا
پہاں کر جا یا نہ کر جا

جند میری نہ رول جا سجتاں

دلہیاں گھنڈیاں کھول جا بھٹاں
 انج چُپ ڈٹ کے نہ مار مُکا
 توں ہاں کر جا یا نہ کر جا
 عشق اتدراہ جھوٹیاں رسماں
 کرنیاں میں کی تیریاں قسماں
 چن مینوں تے چاہئے تیرمی وفا
 توں ہاں کر جا یا نہ کر جا
 پئی ترساں گی سچساں تینوں
 آن ملیں گا شرف یا فینوں
 گل نال میرے اج کروے صفا
 توں ہاں کر جا یا نہ کر جا

بیلی

ماہی نہیں گھر میرا فی بدستے نہ برسیں

اگتے غماں نے مار مکاری تیلے و آنکر جان سکاوی
 اگتے لاوے بر منال تیرا فی بدستے نہ برسیں
 ماہی نہیں گھر میرا فی بدستے نہ برسیں
 موتی مری نوں کیوں کھسائیں کا مہنوں لہنہ یوں چڑھ پھریں
 کا مہنوں توں کریں ہنیرا
 فی بدستے نہ برسیں

توں کی دستیں ہم جہم لا کے چار چو پھیروں دکھاں آ کے
 پایا لے میرے تے گھیرا
 فی بدلے نہ برسیں
 شرف ماہی جہوں گھر آوے ہجر مہا دے سپنے لاوے
 پھیر پائیں توں پھیرا
 فی بدلے نہ برسیں ماہی ہنٹیوں گھر میرا

جی نہیں لگدا

سجناں تیرے بنناں جی نہیوں لگدا

نکیاں نکیاں مین پو ما راں   مور پشہے کرن پکاراں
 باجوں تیرے سب کجہ پایے   بھانیرا بلدا آگ دا
 سجناں تیرے بنناں جی نہیوں لگدا

چمک چمک کر کے ساون برے   درس تیرے توں جیوڑا توں
 جدوں پہنیا پی پی کو کے   تیرے کیلے لگ دا
 سجناں تیرے بنناں جی نہیوں لگدا

پتوں دیئے مورتے

پتوں دیئے مورتے نی موٹھنوں کیوں نہیں بولدی
جے توں موٹھنوں بولدی میں ڈکھ سارے چولدی

تکھے تکھے نین تیرے پکھکے بنائے جہنے
نکے تیریاں پکاں وے نکھڑے کھائے جہنے
وغنق والے کالجے توں تیراہ بجلے جہنے
جے اوہ مینوں مل جانتا جتہ اس توں گھولدی
پتوں دیئے مورتے نی موٹھنوں کیوں نہیں بولدی

چن چیمے کھڑے تے زلفاں کھلا رکے
 بیٹی ایں اداواں والی برچی سوار کے
 چپ والے جندرسے فی ہونٹاں تے تار کے
 رلی ہوئی سستی توں توں ہو رکیو ایں رولدی
 پتوں دے دور تے فی موہنوں کہوں نہیں بولدی
 جے توں موہوں بلدی میں ڈکھ ساسے پبولدی

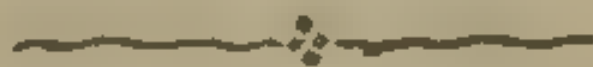
شکھ بدلے سن اکھیاں لیاں پیگئے مور پو اڑسے
 آہ کراں تے میرے موہوں رطون پتے چنگیا سے
 چپ ہاں تے عشق البینہ اندرو اندری ساڑسے
 مہر میرے توں لٹ کے لے گئے شرف عشق دے دھاڑ

چشماں دے وِہن

ہنجوٹں روکیاں مول نہ رکدے ہنے!
یہ سے چشماں دے دِہن نہ سکدے ہنے

ایہہ بدل جو کالا آیا اے
ایہہ دھواں اوہناں دا چھایا اے
میرے تن وِج اڑ پوسکھو رنی
جہڑے جگر کھیجہ پھلکدے ہنے
ہنجوٹں روکیاں مول نہ رکدے ہنے

دین چڑھ سدا رات دیاؤ تندی لے
 کیتوں جہن دی خبر نہ آؤ تندی لے
 مینی بیل خراس دایمیں اڑیو
 میرے پسند نہ لبیکڑے مکدے ہنے
 ہنجوں روکیاں مول نہ رکدے ہنے
 دسوکراں علاج میں کی اڑیو
 میرا کو لے ہو گیا جی اڑیو
 لکھاں پردیاں وچ چھپاواں میں
 میرے ہنجوں شرف نہ لکدے ہنے
 ہنجوں روکیاں مول نہ رکدے ہنے

رُسیا ماہی

دوہڑا

نویں دیو گن جو گن بن کے گل و چڑلہاں پایاں
گیاناں دیو چ رلدی پھر دی دیشیں بھیراں دھایاں

ماہی رُس فی گیا میں مٹا بہ نڈی رہی
میتوں دل پھل کر کے چیل اوہ گیا
سگول تہڑی دا کالجہ سُل اوہ گیا
میری سن کے بھی کوئی نہیں گل اوہ گیا

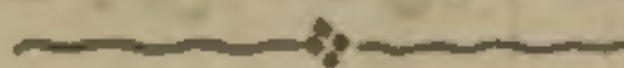

میں رہدے واسطے بھی پاؤندی رہی
 ماہی رُس نی گیا میں مناؤندی رہی
 میرا شگناں دا گجرا سٹ نی گیا
 میرا بوٹا جڑھاں توں پٹ نی گیا
 بینوں مار کے ٹھینڈا اوہ سٹ نی گیا

میں روئندی رہی کرے لاؤندی رہی
 ماہی رُس نی گیا میں مناؤندی رہی
 جگ کو لوں وڈھ کے دکھیا میں ہوئی
 موت دے مونہہ درج شرف ہاں ڈھوئی
 جانی میری اوہنے قدر نہ کوئی

جوڑے جھاڑ دی عطر لگاؤندی رہی
 ماہی رُس نی گیا میں مناؤندی رہی

نازکِ چندڑی

نازک میری چندڑی پریم دکھ لگے

دیری ماپے دشمن دیہڑا درد و غم او سے دردی کیہڑا

سوللاں والے بوٹے میتھوں جاتھنے نامیں کھگتے

نازک میری چندڑی پریم دکھ لگے

میں من تار و ترن تہ جاناں ماہی میرے دا پار کاناں

مشقے دی نیں پی جھر جھر دگے

نازک میری چندڑی پریم دکھ لگے

— — — — —

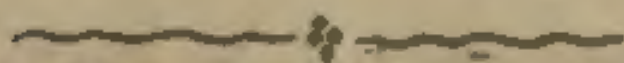

امیدِ دی نگری

مینوں کھڑی نوں بہہ کے رون دیو
میرے دل نوں ہولیاں ہون دیو

شاید میرے تے ترس کماوے روندی نوں ماہی آن ہماوے
تحفے میرے نوں لے گل لاوے
مینوں ہنجاواں دے مار پروں دیو
جاؤ سیو فی ترس کساو

یاد نہ اوہدی فیر کراو
میرے دل نوں نرا کھلون دیو

ندیوں پار

لے چل سائوں پار ملاحا لے چل سائوں پار

بھاویں دریا ٹھاٹھاں ماسے

رات انہیری دور کنا سے

دیکھ نہ توں منجھ مار ملاحا لے چل سائوں پار

کیوں بجلی کو لوں ڈرناں ایں

کیوں دل توں تھوڑا کرنا ایں

اٹھ ہمت لوں نہ مار ملاحا لے چل سائوں پار

ندیوں پار سجن دا ڈیرا

شرف ضروری جانا میرا

ڈبدا بیڑا تار ملاحا لے چل سائوں پار ملاحا

ختم شد

(کتبہ منظور احمد لدانی بنٹیک کتاباں لاہور)